

Heti üzenet 2017 Augusztus 21.

A Szent Szellem munkája 2. rész

Valaki pedig abból a vízből iszik amelyet én adok neki, soha örökké meg nem szomjúhozik, hanem a víz amelyet én adok neki örök életre buzgó víz kútfeje lesz benne (Jn 4:14)

Tehát, hogyan is olvassuk? Nekünk is van egy kutunk? Tele élő vízzel? Tele Szent Szellemmel? Aki ki tud áradni belőlünk? Igen! Igen! Igen! Nem csak az úgynevezett nagy szolgálóknak van forrásuk? Bizony, nem! Isten királyságában mindehn újjászületett hívőnek van egy személyes kútja a belső emberében, amely az Úrral való közösségén keresztül üzemel.

Most pedig, egy olyan ígérést fogok mutatni, mely egyszersmind a kívülről, illetve a belülről történő kiáradást hivatott bemutatni:

Boldog az az ember akinek te vagy erőssége (stabilitása) s a te ösvényeid vannak szívében. Átmenvén a Siralom (Könnyek) völgyén, források völgyévé változtatják azt. Bizony, áldással borítja el a korai eső. (Zsolt 84:6-7)

Mi is történik? Áradás az emberi szívből, áradás a mennyből! Az olyan hűséges, kipróbált emberek keresztül, akiknek gerincük, stabilitásuk, erejük Krisztus. Tudják kicsoda Ő, akkor is ha a könnyek völgyén kell átmenniük. Netán nagy mélységeket, tragédiákat élnek meg mindezek ellenére kitartanak az Úr mellett.

Végezetül, de nem utolsó sorban, szeretném ha velem tartanátok az Ezékiel 47-es fejezetéhez. Biztosan ismeritek ezt a részt ahol Ezékiel látást kap a Templomból kiáradó áldásdús vízről. Az ok amiért ezt fontosnak tartottam megemlíteni az az, hogy a Szent Szellem csakis ékes, szent templomokból tud csak kiáradni. Mert a belső emberünk nem csupán kút de templom is. Ezzel kapcsolatosan Pál így ír:

Tudjátok meg, hogy a testetek a bennetek lakozó Szent Szellem temploma. Igen, a Szent Szellem tulajdona, akit Istentől kaptatok, ezért többé már nem ti rendelkeztek a testetekkel. (1Kor 6:19)

Jakab pedig:

Vagy azt gondoljátok üres beszéd az írás amikor azt mondja hogy a Szent Szellem akit Isten adott hogy bennünk lakozzon – féltékeny, és szenvedélyes szeretettel kíván bennünket hogy kizárólag Őhöz tartozzunk? (Jak 4:5)

Igen, Az Ő temploma vagyunk, egész lényünk az Ő tulajdona.

Belső emberünk egyszerre kút, és templom, mely naponta közösségben van a feltámadott Krisztussal, és Őt közvetíti. Törvényszerűség, hogy csakis azt tudjuk a közvetlen környezetünk felé közvetíteni amivel a szívünk meg van töltve, mert szívünk kincséből szól a szájunk.

Mi történik a templomunkban? Hódolat? Isten Imádata? Ki van szívünk fókuszában?

Isten figyelemmel kíséri mind minket, mind pedig ezt az éhes és szomjas világot. Örök célja hogy rajtunk keresztül itasson meg másokat.

Mert ez a teremtett világ sóvárogva, epedve várja az Isten fiainak megjelenését. (Róma 8:19)

Tergulicza Eszter